

El lleonet que volia ser un altre

En un racó llunyà de la sabana, vivia un petit lleonet anomenat Lluc. Tot i ser juganer i curiós, sempre es comparava amb els altres animals i pensava que ell no era prou especial.

Un dia, mentre passejava per la sabana, va veure una gasela saltar amb elegància. «Oh, que bonic seria saltar tan alt!», va sospirar. Més tard, es va trobar amb un elefant que aixecava troncs gegants amb la seva trompa. «M'encantaria ser tan fort com ell», va pensar.

Així, el petit Lluc va decidir provar de ser com els altres. Va intentar saltar com la gasela, però va caure de panxa a terra. Va provar d'aixecar troncs com l'elefant, però no tenia prou força. Decebut, es va acostar a un riu i va veure el seu reflex tremolós a l'aigua.

«Per què no puc ser com els altres?», va murmurar tristament.

Una sàvia tortuga que passava per allà el va sentir i li va somriure. «Lluc, cada animal té un do especial. Mira't bé: tens una gran cabellera, una veu poderosa i ets valent. No necessites ser com ningú més, has de descobrir el que et fa únic.»

El lleonet va pensar en les paraules de la tortuga i es va adonar que tenia raó. Amb el temps, va aprendre a rugir fort, a córrer amb

velocitat i a liderar els seus amics en aventures per la sabana. Va comprendre que no necessitava ser com els altres per ser especial; només havia d’aprendre a estimar-se tal com era.

Des d’aquell dia, en Lluc va ser més feliç que mai, perquè va descobrir que el seu valor no depenia de semblar-se als altres, sinó de ser ell mateix.